

REDACȚIA

Deák Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Astro-Ungaria :
 an 20 cor. pe 1/2
 cor.; pe 1/4 de an
 pe 1 lună 2 cor.
 de Duminică pe an
 4 coroane. —
 în România și
 în Franța pe an :
 40 franci.

nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
 primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Independența economică a Ungariei.

Consiliul comunal din Budapesta a primit în unanimitate și în entuziasmul tuturor consilierilor, fără excepție de culoare politică, a votat în ziua de ieri, în urma cărui se face apel la guvernul regal, ca în nici o circumstanță să nu se reînnoiască pactul vamal și comercial cu Austria, ci să se încheie din partea parlamentului independența economică a Ungariei.

În același timp părinții Capitalei au trimis invitațiuni către toate municipiile din țară, pentru ca și ele să aibă aceeași precizie de atitudine. Și probabil, în curând orăș de orăș, un comitat după celălalt, se vor rosti în același scop. Mai ales că intrăm acum în secolul de toamnă a congregațiilor, când se va găsi privilegiu de asemenea deosebit.

Fiindcă la aceste întruniri vom avea inevitabil siliți și noi, Românii din Ungaria, să ne pronunțăm, e bine ca în discuția noastră să o lămurim mai înainte, pentru ca fie-care dintre noi să știe, și să știe și țara, și care este calea noastră a Românilor.

Este știut, că în urma stărilor de război în Austria, provocate de faimosul antagonism dintre Germanii și Cehii, pactul de dualism economic în Ungaria n'a mai putut fi încheiat pe alți zece ani, ci ambele guverne au văzut silită a regula chestiunea economică prin un „provisoriu“. În 11 Decembrie a. c. espiră însă și acest „provisoriu“ și parlamentele ambelor țări sunt din nou chemate a discuta chestiunea și a conveni asupra unui aranjament definitiv.

În Austria decurg acum alegerile pentru Reichsrath. Dacă guvernul d-lui Koerber va reuși a-și forma majoritatea și va pute trece la ordinea zilei peste conflictele de limbă, tratativele în jurul pactului vor lua curs legal. Nereușit însă, guvernul austriac va trebui să facă us de §-ul 14 și să încheie el însuși — firește prin intermediul Monarhului, — pactul cu parlamentul din Budapesta și cu guvernul maghiar.

Dar politicienii magiari, — și nu numai cei din opoziție! — vor să profite de stările politice anormale din Austria. De-aceea ei nu vor să recunoască §-ul 14 ca basă la o discuție asupra pactului și nu vor să cadă la învoială decât exclusiv cu parlamentul austriac. Ținând morțiș la acest simulacru, ei agită apoi ideea independenței economice a Ungariei și au pornit menționata mișcare în municipii.

Conducătorii politicii maghiare au știut în totdeauna să profite de strimtorările de peste Leitha, și să dea asalt la bunătatea Regelui, împotriva căruia instigau opoziția, de câte ori se iviau aceste strimtorări. Și cum în timpul din urmă parlamentul din Budapesta a dat atâtea dovezi de grandomanie și și-a accentuat neconținut superioritatea sa pretinsă față de cel austriac, e evident, că toată mișcarea nu are alt scop, decât a-l pune pe îngrijoratul Monarch în fața unei noue alternative și a-l obține nouă favoruri pentru bine-cuvântații fi ai lui Árpád.

Bine știu acești politicieni, că menținerea raporturilor economice de până aci este în interesul Monarhiei austro-ungare, ca mare stat european. Bine știu, mai departe, că este dorința Majestații-Sale, ca acest pact să se facă. Ei știu și aceea, că pactul se va încheia, indiferent dacă parlamentul austriac va funcționa sau nu și indiferent, dacă municipiile și congregațiile ungare se vor pronunța în potriva lui sau nu. Și cu toate acestea ei agită. Ei agită, pentru ca o agitație de acest fel umple cu nădejdi de mărire peptul fiecărui bun Maghiar, contribuie la înrădăcinarea duhului șovinist și chiar și la lățirea ideii independenței politice. De ce nu? Dela independența economică până la cea politică e numai un pas și acest pas, această resvrățitoare idee, e scrisă în programul tocit al fiecărui „bun maghiar“.

Eată pentru-ace agitația pornită din Budapesta, privită din punct de vedere politic, este excepțional de gravă și de păcătoasă.

Care poate fi însă rostul ei din punct de vedere al intereselor economice ale țării acesteia, din care și noi facem parte și prin urmare suntem deopotrivă interesați?

Ungaria este un stat eminentemente agrar. Și partea cea mai mare a exporturilor sale se varsă în Austria. În același timp Austria, având o industrie, cu care industria ungară niciodată nu va pute concura, recompensează exporturile Ungariei. Ajutorul acesta împrumutat e atât de inevitabil, încât o rupere a relațiilor lor de până aci, un războiu vamal cu taxe mari cu supra-licitări în impozite economice, ar fi deci un pericol pentru ambele țări, le-ar compromite cu desăvârșire.

O convenție vamală pacinică a fost totdeauna o condiție pentru o bună dezvoltare economică a două state învecinate, cu atât mai mult a statelor contopite. „Zoll-verein“-ul german a adus cu sine chiar unitatea politică a Germaniei de astăzi. Și

cum noi nu avem să tindem către o dismembrare a Austriei, ci din potrivă către o tot mai intimă relațiune dintre popoarele ei, ex thesi suntem și trebuie să fim pentru o pace vamală dintre provinciile ei.

Este deci pentru noi, Românii, o chestie de prudență politică, de apărare a intereselor noastre economice și în sfârșit o chestie de loialitate către Suveranul nostru iubit, a combate și a demasca pe „Kurucz“-ii, cari își ridică earași capetele ca pe vremuri, agitând idei nenorocite de independență...

Lupta confesională dintre catolicii și protestanții maghiari din Ardeal devine din ce în ce mai intensă. Aparanțele unei calmități zadarnice caută să se impună sufletelor învrăjmășite.

Egyetérts, vorbind despre congresul reformatorilor, adunat la Cluj, eată ce ne spune:

„În Ardeal, chestia titlului de episcop al Ardealului a luat o astfel de întorsătură, încât foarte ușor poate provoca o mică revoluțiune în biserica reformată.“

Președintele congresului, să știe, este baronul Bánffy, amicul lui Sch. singer, — și vrăjmaș al episcopului Malink, care ca episcop catolic are veleități pentru titluri.

La cea dintâie ședință s'a hotărât cu unanimitate să se prezinte ministerului un protest contra folosirii titlului de „Episcop al Ardealului“ de prelatul catolic.

Candidații de deputați pentru sesiunea viitoare parlamentară au început deja a scoate capul. Eată reflexiunile caracteristice pe cari le face *Budapesti Hirlep* asupra categoriei oamenilor ce se cred chemați a deveni „părinții patriei“:

„În număr-oase cercuri au ajuns în circulație o sumă de nume nouă. Recomandați s'au făcut deja foarte multe pela diferiți șefi de partide. Recomandați cari nu a rareori băjbăe de greșeli ortografice și sunt lipsite de elementara cunoaștere a construcției de propozițiuni.“

Halal de țară!

Crisa dela liceul din Brașov.

Cât li-a fost de binevoitoare atât „Gazeta Transilvaniei“ cât și „Tribuna“, totuși în cele din urmă a trebuit să condamne pe d-nii *Voina*, *Saftu et Cnia*, pentru că se servesc în detrimentul liceului român din Brașov.

În „Tribuna“ îi critică însuși dl Dr. V. Braniște. Desigur nu pentru-că „trocarii“ l'au trântit la alegerea de profesor, ci pentru-că dl Braniște a revenit la credința cea dreaptă, ce profesă până la 1894, când, alături de regretatul D. Manole și de d-nii G. B. Pop, Ghiță Pop și alții, combătea pe „trocarii“ și pe cei cari îi spriginesc în consistorul dela Sibiu.

Eată ce scrie L.—r (pseudonimul bine cunoscut al dlui Dr. Braniște) în corespondența sa dela 30 Octombrie (publicată în N-rul dela 3 Noemvrie al „Tribunei“):

„Deprimarea produsă prin confirmarea acestei știri (că eforia Sfântului-

Nicolae a tăiat subvenția de 400 fl., acordată mesei studenților) în toate cercurile prietenești școalelor nu se poate descrie, ccci pe lângă toate miseriile noastre sociale și veleitățile politicii fruntașilor dela Sfântul Nicolae, nimeni nu și-a putut imagina, că nici sormană masă a studenților nu va rămâne scutită de urgia exclusivismului „trocaresc“. De tot penibil este motivul sistării subvențiunii“.

Motivul e că nu s'a primit la masă băieții de „trocarii“ slabi la învățătură și rei la purtare, ci s'au dat locuri unor elevi de prin provincie săraci și cu bună purtare și escelent calcul!

Azi mâne o să-l vedem pe mult pătitul publicist Dr. Braniște că va scrie în „Tribuna“ și cu privire la rolul dlui Voina, în chestia rentei, în același înțeles în care noi am scris într'una de două ani încoaci.

Eată acum și concludul conferinței profesorilor dela liceul din Brașov:

„Față de cazul neașteptat al abdicării dlui director V. Onițiu, conferința profesorală își exprimă adâncă sa părere de rău, că relațiunile între Onorata Eforie școlară și între Direcțiunea școalelor noastre medii, relațiunile, a căror influință o simte și corpul profesoral, în timpul din urmă au ajuns într'o stare așa de încordată, încât au necesitat retragerea dlui V. Onițiu din postul de director; mai departe, conferința recunoscând, că în timpul de zece ani îndepliniți, de când se află în fruntea școalelor medii, dl V. Onițiu și-a împlinit cu devotament și conștiințioasă chemarea de director, contribuind din toate puterile la progresul moral și intelectual al institutelor conduse de dînsul, precum și la ridicarea prestigiului acestor institute, își exprimă deplina sa încredere față de dînsul, consimțind și în cazul de față cu procedura sa, — și în fine roagă pe Venerabilul Consistor, ca având în vedere pe de o parte meritele dlui director V. Onițiu pentru școalele noastre, eară de altă parte interesul bine înțeles al acestor școale, să nu-i primească demisiunea, ci să ia măsurile de lipsă pentru delăturarea inconvenientelor, cari au cauzat această demisiune, restabilind relațiunile, ce a existat între directorul școalelor noastre și între Eforia școlară înainte de intrarea în vigoare a „Regulamentului pentru afacerile interne ale organelor administrative“ dela școalele noastre centrale, aprobate de Venerabilul Consistorul archidieceșan în 3 Ianuarie a. c.“

E frumoasă și deamă atitudine profesorală... Vorba e însă că ei nu pot vota onorar de 5000 coroane pentru o simplă sfințire a icoanelor renovate din biserica Sfântului-Nicolae, ci din contră, stărue să li-se îmbunătățească și lor situația, ear' I. P. S. Sa Mitropolitul Meșianu e din principiu pentru — economie!

Din Dietă.

— Ședința dela 5 Noemvrie. —

În întreaga ședință a vorbit singur deputatul kossuthist Polónyi Géza.

A fost, ce-i drept, o vorbire preparată cu mare aparat. În partea primă a perorației sale, Polónyi a cercat să arate, că proiectul prezentat de ministrul-president e în contradicție cu constituția țării și cu articolii de lege I și II din 1723. A dezvoltat apoi pe larg înțelesul legilor Casei domnitoare și a accentuat, că acelea între nici un fel de impregiurări nu pot fi normative pentru Ungaria, câtă vreme ele nu sunt înarticate în lege.

Ca un moment interesant al vorbirii a fost acea declarație a oratorului, că legile Casei domnitoare, cetite de prim-ministrul Szell, — numai dela Wekerle încoace sunt cunoscute guvernului unguresc. Aprobând apoi expunerile deputatului Györy Elek din ședința precedentă, zice, că titlul de „archiduce austriac” nu este o calitate pentru îndreptățirea la moștenirea tronului. Prin argumente kossuthiste oratorul a arătat, că Ungaria nu recunoaște căsătoria morganatică, și în această chestie atacă violent vorbirea de Sâmbătă a lui Horánsky Nándor.

Ocupându-se de însemnătatea căsătoriei de același rang, Polónyi a făcut o „revelație” din dreptul de stat austriac, că adevăratele căsătorii de același rang în casa domnitoare le judecă singur „ministrul casei împărătești”, fără-ca în privința aceasta el să stea sub oricel control constituțional, deoarece-acest drept „i-s-a dat pe temelul patentei imperiale austriace. Dar” încheierea căsătoriei de „același rang” — zice — nu poate avea nici o însemnătate pentru dreptul public ungar, fiind-că moștenitorii de tron ungar nici-odată nu s'ar pute căsători, dacă familiile de același rang (ebenbürtig) ar abdice de serviciu și n'ar mai fi mirese de același rang.

La finea vorbirii Polónyi a mai zis, că nația maghiară nu va observa proiectul legii din chestie, chiar și din cauză, că nu se poate pretinde de la nici un Maghiar, ca în soția legitimă a regelui ungar să nu onoreze pe regina ungurescă.

A produs senzație și desaprobări între guvernamentalii în deosebi acea

declarație a lui Polónyi, când a zis, că: *archiducele Francisc Ferdinand nu va ține jurământul făcut, și că nici nu trebuie să-l țină; putând să-l absolve de el ori-ce preot.*

Vorbirea oratorului a fost primită cu mari ovații din partea Kossuthiștilor.

Debaterea continuă, și e sigur, că în ședința proxima va vorbi și celebrul jurist Szilágyi Dezső.

Din România.

D nul Carp la Rege.

„Apărarea Națională” vorită ieri scrie: Dl P. P. Carp, prim-ministru a plecat ieri după amiază la Sinaia pentru a supune la cunoștința Suveranului cele ce se petrec la sate.

Știrea dată de noi că dl P. P. Carp va trece puterea d-lor Tache Ionescu și generalului Manu începe să se confirme.

În unele cercuri conservatoare s'a discutat mult asupra posibilității formării unui nou guvern conservator cu persoanele de mai sus.

În alte cercuri, tot conservatoare, ideea formării unui nou guvern conservator este înălțată. Se crede că după dl Carp cei-ce vor moșteni puterea vor fi liberalii.

Partea literară

ZECE MAIU

CUVÎNTARE

de

D. A. STURDZIA,

Membru al Academiei Române.

II.

Întăile acte, prin cari România a ieșit din letargia seculară în care intrase, au fost: — actul de independență din 1848, în adevăr trecător, dar care ne-a dat loc în rândul popoarelor vii; — rostirea în 1857 a dorințelor țării în enunțaiuni clare și energice concepute; — alegerea în 1859 a unui singur Domn pentru cele două principate Moldova și Valachia. Acest din urmă act era primul act de constituire independentă recunoscut de Europa.

De la 1859 încoace, în timpul domniei Principelui Alexandru Ioan, ca și în timpul celor dintâi zece ani ai domniei Regelui Carol, România a trecut prin frământările naturale ale unei transormări repezi și complete a statului. Nu pătrunsese încă nici în lăuntrul nici în afară convingerea, că proclamarea dinastiei Hohenzollern dăduse statului român o importanță europeană.

Evenimentele exterioare nu lăsară însă timp la multă ezitațiune, și România fu pasă în curând dinaintea unei situațiuni, în care trebuia să-și deschidă ochii și să-și ascutească priceperea, căci intra în acțiunea cea mare a lumii și trebuia să țină prin sineși

hotărâri, de cari depindea viitorul ei. Aceste evenimente priviau transformarea politică a Peninsulei Balcanice, pusă în mișcare prin războiul Crimeei.

Tratatul de Paris dela 1856 făcuse Turciei loc în areopagul marilor puteri europene; ear Sultanal se lega formal a introduce în guvernământul său reforme cari să se apropie de organizarea statelor culte. Aceste reforme au fost amânate din an în an. Egala îndreptățire a creștinilor cu musulmanii din Imperiul Otoman rămăsese neaplicată, ear cărmuirea turcească era tot medievală. Această stare de lucruri menținea o nemulțumire, care cu anii creștea și devenia mai vie, prevestind o situațiune egal de periculoasă pentru Turcia și pentru Europa, căci prin ea se putea deschide în fie-care moment chestiunea desmembrării Imperiului Otoman, nu ca discuție teoretică, ci ca actualitate practică. Turburări, cât de neînsemnate la început, trebuiau să însuflească în cele mai vii, pentru că nu se putea prevedea dacă înflăcărea nu va conduce pe nesimțite la o mișcare războinică, ale cărei consecințe să se întindă peste întreaga Europă.

Întăiele semne îngrijitoare se manifestară în Iulie 1875 prin turburări în Bosnia și Herzegovina și printr-o vie agitațiune în Serbia și Muntenegru. Seriositatea dificultăților ce se nășteau din aceste turburări era vădită. Poarta trimise un corp de armată însemnat în provinciile răsculate, iar în provinciile limitrofe ale Austro-Ungariei și Muntenegrului se revărsau mii de refugiați creștini. Imediat se stabili între cele trei împărății ale Nordului o înțelegere de a localiza această neliniște; însă, la începutul lunii Septemvrie, un manifest al insurgenților celor două provincii otomane răsculate zicea: „De patru sute de ani suntem raiale și tractați ca vite: de astăzi înainte vrem să fim oameni”.

Ast-fel impulsionea era dată, și nu erau semne, că mișcarea va putea fi oprită.

(Va urma).

ȘOAPTE

Reintoarcerea acasă.

De pe drum, din altă țară,
Din palate cu oglinzi,
M'am întors la tine eară,
Sub tavanul tău de grinzi.
În genunchi, sub a ta grindă,
Vatra mi-o sărut cu dor;
Apoi caut în colț de tindă
Furca mea și-ă leg fuior;
Nuc bătrân din colț de casă,
Tu să spui și eu să torc,
Neguri-neguri se tot lăsd,
Turmele din deal se întorc
O tu prispă, tu sfântână
Și tu lavița 'n pridvor,
Voi talanșe de la stână,
Mult prin lume v'am dus dor...

Maria Cunțan.

Calendar pe anul 1901

s'a pus sub presă

și va apare curând în editura

Tipografiei Diecesane

(Arad).

Material foarte variat cuprinsând:

literatură,

istorie,

afaceri bisericești,

parte economică,

târgurile,

poze de tot felul

și 22 ilustrațiuni (chipuri).

Între acestea: portretul P. S. Sale și scopul Goldiș. —

Dintre tablourile dela instalare, P. S. Sfinții Episcopi Popea și Goldiș pe pragul bisericii (îmbrăcați în ornate), 8 chipuri de călărești și mulțimea mare dela instalarea bisericii rom. ort. din Oradea (2 chipuri exteriorul și înconostasul bisericii!), mănăstirea din Galu etc. etc.

— Toate pe hârtie fină, încât oricine se va pute pune în ramă. —

Prețul calendarului va fi moderat și cel mai sărac să și-l poată procura.

Celor cari vor desface din acest calendar, se va da rabat. Se atrage atenția d-lor preoți și învățători.

Noutăți

Arad, 6 Noemvrie n. 1901

Toți membrii români ai Congregațiunii comitatului Arad sunt invitați, ca diseară la orele 8 să fie în sala „Vas”, unde în localul obișnuit se va ține o conferință în vederea adunării de mâne și poimâne.

Românii la festivitățile de instalare noului fișpan al comitatului Arad se vor desfășura mâne sub conducerea P. S. Sale și scopul Goldiș.

Știre personală. P. C. Sașii din Orașul-Marț, dl V. Mangra, a sosit în Arad, unde azi a luat parte la ședința consistorului, senatul bisericesc.

Știri locale. În vederea festivităților de mâne, partizanii partidului

Dini.

..... dormă în pace.

N'am venit să-ți tulbur somnul...

Un suflet ș'un temperament de artistă a fost Dini. Și s'a stins așa de iute, încât amintind-umii acum de ea, par-că aș fi în fața unei poeme neterminată... Ori a unei drame, în care fără să ne sbuciume — acțiunea, sfârșitul însă ne stoarce lacrimi...

Ce ar și pute să fie mai trist, decât stângerea luminii; când, peste risul vesel își clatină aripile moartea și viața se coboară în mormânt?!...

Pentru-că Dini a fost intruparea veseliei și viața ei părea dar dela D-zeu să desfășureze pe toți din juru-i!

Era ca o poezie lirică...

Acum odihnește departe, departe, unde a dus-o dragostea. De pe malul Căminului, unde și-a petrecut copilăria și feceria, s'a pomenit la Spree...

Nu știu de ce, dar îmi închipui, că în ceasurile-i din urmă, când simțea că se coboară asupra-i suflarea morții, ori-cât îi va fi fost ochii de secați, totuși a mai pōdidit-o lacrimile că nu moare privind încă odată munții; și sfânta cuminecătură ce i-a trimis bătrânul ei tată, venerabil preot român, nu va fi deslegat o inimă mai îndurerată.

Un soț iubitor și doi îngerași de copii... departe de patrie și de toți căror le-a fost scumpă, — eată pervazul în care Dini s'a despărțit de viață.

Cine dintre sibieni nu știe, că e vorba de Dini Cunțan... Au cunoscut-o de altfel toți căși între anii 1892-96 umblau pela Sibiu, la conferințe naționale, la Asociație, la concertele lui Dima... Pe gale-ria Casei Societății, la conferințe, glasul ei se auzea mai ales; la concertele cânta

solo, căci se perfecționase la Lipsca nu numai în piano, dar și în canto; ni-a făcut cinste chiar în București; la baluri avea o suită întreagă și când a ajuns înaintea judecătorului dela Sibiu, în faimosul proces al celor cinci domnișoare improcuate pentru tricolor.

Dini ș'acolo cu zimbetul și cu privirea făcuse pe judecător să nu știe formula sentența... Elevele dela școala civilă, unde era profesoară de piano, o adora.

A venit însă o iubire mai mare și ne-am pomenit că pleacă. „Lasă, zicea glumind, că mai rămân destule!... Vă trimit ilustrate”...

Cine și-ar fi închipuit că peste patru ani soțul ei o să ne trimită anunțul funebrel!

Oare pentru părinții ei va fi o mângâiere, aflând regretul nostru, al tuturor cari am iubit-o ca prietenă? Și sora-sa, poeta, care cântă atât de jale, cutremurată n'a vr'odată la gândul, că trebuie să supoarte o atât de grea încercare: moartea Dinei, divinei dive, cum o desmierdam când ne cânta la pian ori din voce!

Dar ce să scrutăm durerile!

Dini nu mai e... Coșbuc, care cânta odată părul lung și mătăsoș și din de argint, când va afla că Dini cea glorioasă a murit, nu o să verse și el o lacrimă?... Ear Dini — fără să se gândească de ce — când abea era de cincisprezece ani, atâta dorință avea: să-l scrie „a vers” când va muri...

Nu știu dacă se va scrie versul...

Cum nu-ți putem însă înconștientă mormântul, că ne ești departe, în sufletul nostru îți consacram o amintire — aș zice vecinică... Ce să mai credem însă la vecinicie, când și surisul tău a trebuit să se stângă!...

Leandru.

Invitare la abonament

Deschidem prin aceasta abonament pe al doilea semestru la

„TRIBUNA POPORULUI“

Cu condițiunile de abonament, însemnate și în fruntea foii, cari sunt cele următoare:

In Monarchie:

Pe un an	Cor. 20.—
Pe 1/2 an	10.—
Pe 1/4 an	5.—
Pe o lună	2.—

Pentru România și străinătate:

Pe un an	franci 40.—
--------------------	-------------

NUMERII DE DUMINECA

pot fi abonați deosebit, ca foaie pentru popor, cu cor. 4 pe an, având o întindere de 8 pagine, cele 4 pagine ale

foii de zi, plus un adaus popular de 4 pagine.

Domnii abonenți sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor pentru regulata expedare a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și anuntit pentru un timp, care incepe cu prima și se termină cu ultima luni.

Este în interesul dlor abonenți, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibil. Domnii abonenți vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fâșiile, în cari li-s'a trimis „Tribuna Poporului“ până acum.

Administrația

„TRIBUNEI POPORULUI“.

Băile dr. P. Opre (foste „Katalin“.)

Piéta Tököly, colț cu strada Lazar Vilmos.

Pentru domni și dame.

Modern aranjate: băi de aburi, basinuri mari cu apă caldă și rece, — băi de vană. Dușuri exelente.

Pentru bolnavi îngrijire și tratament nou, după cele mai noi cuceriri ale științei.

Prețuri moderate.

508 6—

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara (abstrăgând orele dela 9—11 in. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloce de lecuire:

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumă, podagră, aprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, aprinderi de pelița peptului și a foalelui, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).

2. Morburii de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), îngrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevrastenia (slăbirea nervilor), nervositatea.

4. Morburii de piele învechite, scrofule, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de lecuirea cu apă rece, de masagi sau împachetare. — Intrebuintarea odată costă: 1 fl. 25 cr.; 15 bilete: 15 fl.

Camec pentru inhalatle, după metoda dela Gleichenberg Ems, pentru aprinderi acute și învechite de gâtlee, de plumani, cum și pentru dilatare de plumani și astma. — Intrebuintarea odată costă: 75 cr.; 15 bilete: 9 fl.

Cura cu apă-rece. Intrebuintarea odată: 60 c.; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconvașenților cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieșilor și a oamnelor desvoltați, cari sufer de morburii de inimă și de strimtarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după-cum e felul casului de boală.

Fie care bolnav se bucură de căutarea ce i-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumi i-l dau. Ori-ce îndeplinire a curei se întreprinde sub veghierea mea personală.

DR. A. HECHT, 450 37—37

Arad, strada Templom, palatul Minorităților. Telefon: Nr. 270.

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățator, aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice — — — — —	—	70 „
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic in cause administrative. Prețul — — — — —	—	1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, — — — — —	—	2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, — — — — —	—	80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, — — — — —	—	2.— „
6.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — — — — —	—	4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor in Brașov. — — — — —	—	2.50 „
8.) „Războiul pentru neatarnare“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului — — — — —	—	1.20 „
Prețul „Coroanei“ — — — — —	—	1.60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secușă nasc. Truția — — — — —	—	1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu, — — — — —	—	1.— „
11.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blăga. — — — — —	—	3.60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. — — — — —	—	1.60 „
13.) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Genț. — — — — —	—	5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, — — — — —	—	1.50 „
15.) Inșucțiuni populare de pre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz — — — — —	—	1.20 „
16.) „Murgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățator in Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul in Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține irmoase, pricesne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2—3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comande să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.